

dovolj  
ni več besede  
ki bi lahko o tem spregovorila  
preveč je bilo vsega hudega  
zbogom barje  
muka mojega srca



Darko  
Komac

## Pesmi

1. SAMO kraj so mi dali  
po kraju so me imenovali  
tam pa je bilo pusto  
osušena zrkla  
in vedno zevajoče čeljusti  
brezizrazne oči torej  
in resničnih besed prazen jezik

zato sem se spomnil na sekiro  
v drugem kraju  
na sekiro  
v tnalno udarjeno  
pred tisto ...  
tisto čudovito hišo

2. TAM je moja pokrajina  
preko nje v galopu  
z vetrom v hrbet  
dirjajo trave —  
nad svojo rast nagnjene trave  
nad svojo rast upognjene krošnje  
čez pokrajino

vase nagnjen  
čez pokrajino ...

3. BOJIM se  
da gor' pri nas sneži

In potem plazovi  
ledene lavine  
krempljasto po pobočjih  
črne od oranja  
z zgubanostjo prekleti  
plazovi  
z neko starostjo grde  
lavine  
kot človeški obrazi —  
in komaj to zimo rojene

Bojim se  
da gor' pri nas sneži

in snežne lavine  
zlovešči plazovi  
kot človeški obrazi  
V daljavo raste  
teža neba ...

4. NEMARA je gozd prekril sledove  
zažrl se je

s svojim koreninastim pohlepom  
v tvojo gaz

zato ti je duša krulila  
kot med vrata priprta

krulila v vznožju  
betonskih in steklastih navpičnic

Nemara ni bilo nikogar  
ki bi gonil na pašo  
ki bi na dlani ponudil  
otrobe s soljo

košenica ne more do tebe  
in tudi nebo se ne skloni  
Gozd s koreninastim pohlepom  
določa poti . . .

5. RAZUMEM te — glas  
ki si zasvojil psa  
in napoveduješ  
ki si sovo pripeljal pred okno  
in je mati sklenila roki  
v bog pomagaj

Tam si  
ko prislunhem svoji krvi  
odmevaš  
ko težkam svojo jalovost  
svoj sesirjeni molk

Razumem te — glas  
grožnjo v ljubečem šepetanju  
posmeh času  
preglasiti bi te moral z rojstvom . . .

6. ZAKAJ si izbral  
lase in veter  
mesečino in poljub  
in nežnost  
trepet v očeh  
požirek kože  
ustnice  
srce in vino

in večer

vse te prešlatane besede

glas je razpoka

v tvoj čas —

kotanjó lakotno ljubezni

kaplja laž

7. NEKDO je v krvi —

kdo stopa

kdo trka

kateri čas

čigavo ime

koraki klokotajo —

čigavi

kolikeri

v krvi

skozi lepljivi mrak

Toliko zvonov

da je tihota popolna

Na katera vrata

je prislonjeno uho

S čigavim gibom

se je sesula urejenost

Nekdo je v krvi

koraki

koraki

Kdor leže

vstane blazen

in ne vstane

8. DA te voda

da te voda

da te veter

te veter

da te debla

debela te

da te dim  
 dim te  
 da te ogenj  
 Nema ogenj  
 te pepel  
 da te zemlja  
 te norost  
 zemlja te  
 — — — — —  
 prepesnice  
 v svojo govorico

Snežinke



Vinko  
Möderndorfer

SNEŽINKE

prva



URE JADRNO tečejo

mimo okna

Še sneg bi lahko

povabila v sobo

Še sneg

skupaj s tiktakanjem

druga



POLJUBI ME z rokami

S krpami tkiva